

KATEGORIE RASY I PŁCI W JĘZYKOWYM OBRAZIE KAMALI HARRIS W PERSPEKTYWIE INTERSEKCYJALNEJ (NA PODSTAWIE AMERYKAŃSKIEGO DYSKURSU PRAWICOWEGO)

Polityka jest szczególnie zmaskulinizowanym obszarem życia społecznego. Kobiety wchodzące w świat polityki bardzo często są z góry deprecjonowane ze względu na swoją płć i postrzegane przez pryzmat stereotypów (Musiał-Karg 2010: 118; Opalińska 2010: 50). W wielu państwach nadal istnieje szklany sufit uniemożliwiający kobiecie objęcie najwyższego stanowiska, ponieważ kobiety nie są dopuszczane do udziału w wyborach, a jeśli już biorą w nich udział – muszą zmierzyć się z uprzedzeniem społeczeństwa do swojej płci, przez co bardzo często są skazane na porażkę (Rachwał 2012: 204; Fuszara 2013: 70–71).

W związku z tym, że radykalnie prawicowe media zyskują w ostatnich latach na popularności, nie tylko w USA, jako alternatywa dla mediów mainstreamowych (Ashiqur i in. 2022: 271–272), zdecydowanie warto poddać badaniom tworzone w ich ramach narracje. Jako cechy charakterystyczne danego dyskursu wskazywane są m.in. sprzeciwianie się migracji, rasizm i biała supremacja, antysemityzm oraz antyfeminizm (Panizo-LLedot, Torregrosa i in. 2020: 428–429; Lorenzo-Dus, Nouri 2020: 2–3). Badacze i badaczki uważają, że skrajnie prawicowe media oraz ruch alt-right rosnący w siłę również w mediach społecznościowych w znaczący sposób przyczyniły się do wygranej Donalda Trumpa w wyborach prezydenckich w 2016 r. (Panizo-LLedot, Torregrosa i in. 2020: 428). Ze względu na postępującą nieustannie polaryzację społeczeństw zasadne jest analizowanie, jaki obraz świata promowany jest w prawicowym dyskursie medialnym, by wskazać środki językowe służące jego tworzeniu czy sposoby manipulacji odbiorcami i odbiorczyniami treści.

JOŚ jest przedmiotem zainteresowania w polskim językoznawstwie kognitywnym już od dłuższego czasu, co poskutkowało wieloma sposobami ujmowania go w danym paradygmacie badań. Jerzy Bartmiński (1999: 104) definiuje językowy obraz świata jako przekładającą się na sądy o świecie interpretację rzeczywistości. Jak zauważa Waldemar Czachur, JOŚ powinien być rozumiany również jako „rezultat procesu profilowania przez dyskursy medialne, które prowadzone są w społeczeństwach demokratycznych na tematy ważne z punktu widzenia funkcjonowania państwa i życia społeczności” (Czachur 2012: 172). Bardzo istotnym aspektem językowego obrazu świata, powtarzającym się

w wielu definicjach, jest interpretowanie danego pojęcia jako pewnego rodzaju odbicia akceptowanych w danej wspólnocie wartości i nastawienia wobec świata (Anusiewicz, Dąbrowska i in. 2000: 25). Ten wymiar JOŚ zyskuje na znaczeniu w kontekście przeprowadzonych badań, ponieważ media, nazywane czwartą władzą, mają bardzo duże możliwości oddziaływania na całe społeczeństwa oraz kształtowania poglądów obywateli i obywaterek.

Dyskurs może służyć jako narzędzie dyskryminacji bądź emancypacji (Woynarowska 2020: 43). W związku z postulowanymi przez skrajną prawicę poglądami należy zaznaczyć, iż w przypadku danych badań mamy do czynienia z dyskursem dyskryminującym. Przyjęta w amerykańskich prawicowych mediach perspektywa skupia się na utrwalaniu białej supremacji, postrzeganiu kobiet przez pryzmat przypisanych im w patriarchalnym społeczeństwie ról płciowych i stereotypów. Kamala Harris jest z kolei pierwszą ciemnoskórą kobietą, która otrzymała nominację w wyborach prezydenckich (pierwszą kobietą była Hillary Clinton w wyborach w 2016 r.). W związku z tym oczywiste jest, że dyskurs dotyczący danej polityczki w większości przypadków ma na celu jej dyskredytowanie i deprecjonowanie ze względu na płeć i tożsamość rasową, ponieważ dane aspekty stanowią zaprzeczenie poglądów promowanych przez skrajną prawicę.

Celem artykułu jest przedstawienie funkcji pełnionych przez kategorie płci i rasy w językowym obrazie Kamali Harris z perspektywy intersekcyjnej¹, która ma za zadanie wykazać, w jaki sposób kategorie dyskryminacji nakładają się na siebie, wpływając negatywnie na językowy obraz wspomnianej polityczki. Badania zostały przeprowadzone na podstawie artykułów i wywiadów opublikowanych w prawicowych mediach na łamach „Human Events” (HE), „Fox News” (FN), „The New American” (TNA) oraz „The Federalist” (TF) od 21 lipca 2024 r. (kiedy to Harris została ogłoszona główną kandydatką Partii Demokratycznej na stanowisko prezydentki USA, po tym jak z udziału wyborach zrezygnował Joe Biden) do 5 listopada 2024 r., czyli dnia wyborów prezydenckich. Za materiał egzemplifikacyjny posłużyło około dziewięćdziesiąt cytatów, w których podejmowana jest kwestia płci Harris lub jej tożsamości rasowej bądź obu tych czynników równocześnie. W związku ze wskazywanym przez naukowców i naukowczynie wpływem, jaki alternatywne prawicowe media wywierały w przeszłości na ostateczny wynik wyborów prezydenckich w USA, zasadne jest poddanie analizie narracji dotyczących kandydatki Partii Demokratycznej w wyborach w 2024 r. oraz wskazanie sposobów jej deprecjacji opartych nie na programie politycznym, lecz na uwarunkowaniach związanych z jej tożsamością.

¹ Analiza intersekcyjna rozumiana jest jako perspektywa pozwalająca badać złożone tożsamości i wskazać na wynikające z nich sposoby dyskryminacji. W danych badaniach skupiono się na kategoriach płci i rasy, ponieważ to one stanowią główne przyczyny dyskryminacji Kamali Harris w dyskursie prawicowym. Należy jednak podkreślić, że do innych kategorii składających się na wielowymiarową tożsamość składają się chociażby orientacja seksualna, wiek czy status ekonomiczny (Lanehart 2009: 2).

Kategoria płci w językowym obrazie Kamali Harris

Kategoria płci w językowym obrazie Harris bardzo często bywa w pravicowym dyskursie przedstawiana przez pryzmat reprezentacji, bez powiązania z zagadnieniem feminizmu. Uważa się, iż kampania prezydencka Harris wpływa negatywnie na postrzeganie ogółu kobiet, sprawiając, że są one oceniane jako płeć mniej kompetentna; por. „Kamala Harris’ Campaign Is Making Women Look Incompetent” (TF). Popularne są także apele, w których wskazuje się, że głosując w wyborach prezydenckich, nie należy kierować się kryterium płci kandydata czy kandydatki – fakt, że Harris jest kobietą, nie powinien być decydującym czynnikiem motywującym do oddania głosu na Partię Demokratyczną; por. „you don’t have to choose Kamala Harris just because she’s a woman” (TF). Przedmiotem krytyki w kontekście płci Harris jest także to, że media głównego nurtu mają zbyt często podejmować problem seksizmu; por. „Harris never has to cry sexism, the media does it for her” (TF). Zdarza się to na tyle często, że sama polityczka nie musi odnosić się do przypadków dyskryminacji ze względu na płeć, co może przedstawiać ją jako osobę bierną.

Charakterystyczne dla mediów pravicowych jest deprecjonowanie zagadnień związanych z feminizmem oraz fałszowanie w oczach odbiorców i odbiorczyń równościowych postulatów. Feminizm przedstawiany jest jako ruch wykluczający równoczesną walkę o prawa osób transpłciowych, co ma portretować Harris de facto jako antyfeministkę, por. „Harris claims to be a champion of women’s rights, but it was under her watch that the Biden administration rewrote Title IX to allow boys to infiltrate girls’ protected spaces in education settings” (TF). Podczas wywiadów z Harris, gdy dziennikarze i dziennikarki reprezentujący inne media poruszają m.in. kwestie feminizmu, zjawiska szklanego sufitu czy znacznej dysproporcji między liczbą kobiet i mężczyzn obecnych w polityce, zagadnienia te w dyskursie pravicowym są bagatelizowane, a przedstawiane problemy uznawane za błahe. Na przykład podczas relacjonowania tych rozmów w sposób ironiczny używane są m.in. takie wyrażenia, jak „discussion about girl power”; por. „actually, it was an interview about how Harris would handle the presidency if elected, but Jackson got mired down in a long discussion about girl power. A good 10 minutes was spent on gender” (TF). Zabiegi te mają przedstawiać kwestię płci Harris jako niewartą uwagi, mimo że w razie wygranych wyborów zostałaby ona pierwszą kobietą na stanowisku prezydentki Stanów Zjednoczonych.

Kwestia feminizmu promowanego przez Harris jest spływana poprzez tendencyjną ocenę zachowania polityczki i jej wyglądu w kontekście jej płci. Wyrażenia takie jak *girl boss*, *yes queen* czy *brat*² zapisywane są najczęściej w cudzysłowie (por.

² Slangowe wyrażenie *brat* ma swoją etymologię w tytule albumu muzycznego autorstwa brytyjskiej piosenkarki Charli XCX. *Brat* oznacza kobietę, która nie przejmuje się sztywnymi normami zachowań narzucanymi przez społeczeństwo i nie wpisuje się w patriarchalne genderowe stereotypy – kobiety zdominowanej przez mężczyzn, uległej i posłusznej.

„she embraces a feminist «yes queen approach»”; „she leans so heavily into this sort of lib-fem, girl boss, «yes, queen»-type approach to answering questions. It often comes across as unserious or flippant” – TF), używane z ironią, by podkreślić, iż wszelkie przejawy feminizmu ze strony Harris są jedynie częścią wyrachowanej politycznej gry. Wyrażenia te są charakterystyczne przede wszystkim dla slangu stosowanego przez użytkowników i użytkowniczkę mediów społecznościowych, a stosowanie ich w odniesieniu do Harris w mediach prawicowych ma ewidentnie ujmować jej powagi jako kandydatce na najwyższe stanowisko w państwie i portretować jako osobę infantylną.

Media prawicowe, które cenią sobie tradycyjne role społeczne, przedstawiają Harris przez pryzmat stereotypowych ról przypisywanych kobietom, takich jak żona i matka. Chociaż Harris ma dwójkę przybranych dzieci, żaden z artykułów w prawicowych mediach nie wspomina o nich w kontekście jej relacji rodzinnych. Wyraźnie fakt, że córka i syn jej męża nie są jej biologicznymi dziećmi, wpływa na to, że w dyskursie prawicowym Harris postrzegana jest jako kobieta bezdzietna; por. „in Harris, the left finally has a candidate who represents the soul of their new party – a shrill, race-hustling 59-year-old childless woman” (TF). Dziennikarze i dziennikarki spekulują również na temat rzekomej aborcji, na którą, ich zdaniem, Harris miałyby się zdecydować, skoro nigdy nie urodziła dziecka; por. „Kamala Harris could have an affair and abortion” (TF). Takie postępowanie ma na celu podkreślenie, że Harris wspiera ruch pro-choice. Interesujące jest jednak, że media konserwatywne w tym kontekście uwzględniają jedynie kwestię ewentualnej aborcji – która miałyby ją dyskredytować w oczach konserwatywnych zwolenników ruchu pro-life – natomiast nie spekulują na temat możliwej niepłodności.

Wspominane w mediach małżeństwo Harris z Douglassem Emhoffem bardzo rzadko bywa jedynie neutralną informacją biograficzną z życia polityczki; por. „Harris met Emhoff in 2013, when she was serving as California attorney general, and they married in 2014” (FN). W związku z tym, że imię Douglas, w skrócie Doug, bywa obiektem żartów i funkcjonuje jako stereotyp niezbyt inteligentnego mężczyzny, małżeństwo Harris z mężczyzną o tym imieniu bywa wykorzystywane jako dodatkowy powód do szydzenia z niej; por. „imagine having no political victories [...], plus being married to a man named «Doug»” (TF). Ponadto żydowskie pochodzenie Emhoffa stanowi także punkt odniesienia w przypadku polityki USA wobec Izraela. Dodatkowo zarzuca się mężowi Harris, że niewystarczająco identyfikuje się ze swoim żydowskim pochodzeniem i tak naprawdę nie zna tradycji i obrządków charakterystycznych dla tego wyznania; por. „if you, Kamala Harris, want me to believe you support Jews and Israel, don't wave your «Jew-ish» husband in front of me. Doug Emhoff can barely explain what Hannukah is. He is about as Jewish as a ham sandwich” (HE). Odnoszenie się w taki sposób do genealogii Emhoffa stanowi również przykład antysemickich poglądów charakterystycznych dla ruchu alt-right.

W kontekście obecnego związku Harris przywoływany jest rozpad pierwszego małżeństwa Emhoffa, który nastąpił w wyniku zdrady; por. „Emhoff, for what

it's worth, caused the end of his first marriage by reportedly impregnating his children's nanny" (TF). Prawicowe media dyskredytują Harris, wskazując, że zdawała sobie sprawę z przyczyny rozwodu swojego męża, ale równocześnie zdecydowała się poślubić mężczyznę, który zdradził inną kobietę; por. „Harris knew about the affair before they married, and the Biden 2020 campaign knew about it when it was vetting her for Biden's vice presidential pick, CNN reported” (FN). Powtarzanie tej informacji ma zapewne na celu przedstawienie Harris jako osoby o wątpliwej moralności, która podejmuje złe decyzje w życiu prywatnym, co miałyby się przekładać również na jej ewentualne zdolności do podejmowania właściwych decyzji politycznych.

Zdobywanie kolejnych stopni awansu zawodowego w okresie, gdy Harris była prokuratorką, bywa uzasadniane jej ówczesnym związkiem z przełożonym. Relacja z Brownem opisywana jest przede wszystkim w kontekście znacznej różnicy wieku między nimi, a także faktu, że Brown był wówczas żonaty; por. „her brief relationship in the 1990s with Willie Brown, who was 60 and the speaker of the California Assembly when Harris was 29 and rising in the Bay Area legal scene. He appointed Harris to two well-paid state board positions and introduced her to his political connections” (TF). Prawicowe media przedstawiają awans i sukces zawodowy Harris jako nagrodę za związek z mężczyzną. W narracjach tych pojawiają się również odwołania do seksu oralnego, przedstawianego w sposób mający ją upokorzyć; por. „Kamala Harris has done nothing but climb the ladder of power since the moment she got up off her knees in front of Willie Brown to put it bluntly to you” (TF). Dodatkowo w tej wypowiedzi mamy do czynienia z patriarchalną perspektywą zdrady małżeńskiej, w której odpowiedzialnością obarcza się kochankę, a nie mężczyznę zdradzającego żonę; por. „Harris did in fact have a relationship with Willie Brown, who was 31 years older (and, for what it's worth, still married at the time)” (TF).

Harris jest krytykowana za swoje zachowanie, ponieważ odbiega ono od stereotypu niepewnej siebie, cichej kobiety. Jej bogata mimika bywa uznawana za niewłaściwą reakcję, a częsty uśmiech jest jej niekiedy zarzucany jako niestosowny; por. „we think the lady doth smirk too much. Not to mention that despite any missteps he may have made, Trump closed strong, with a question that was basically a bullet to the entire Harris leer-laugh-lie strategy” (HE). Należy również zwrócić uwagę, że w tym kontekście najczęściej używanym czasownikiem jest *smirk*, oznaczający nieszczery, ironiczny czy złośliwy uśmiech, zamiast *smile*, który konotuje pozytywne znaczenia. Taki dobór leksyki ma na celu portretowanie Harris jako osoby nieszczerej i antypatycznej. Jej zachowanie jest infantylizowane w oczach czytelników i czytelniczek za pomocą porównań. Przykładowo Harris, podczas debaty prezydenckiej, została zestawiona ze speszoną nastolatką na pierwszej randce; por. „or was it the chronic pain of having to watch Harris constantly giggle, grimace, smile and vigorously shake her head after virtually every Trump comment and look like a teenager on her first date?” (HE). Harris,

jako kobieta aspirująca do urzędu prezydentki, bywa portretowana jako opętana żądzą władzy, bezwzględna, instrumentalnie traktująca innych, dążąca po trupach do celu oraz narcystyczna, nadmiernie ambitna manipularka; por. „so a picture of Harris emerges: a woman empty to the core except for power lust, a woman who sees others as objects — and who will step over and on anyone who stands between her and her ambitions” (TNA).

Prawicowe media, opisując Harris i jej zwolenniczki, odwołują się także do obecnego w amerykańskiej popkulturze licealnego stereotypu „wrednej dziewczyny”; por. „mean girl is what Kamala Harris and her euphoric vibe campaign give most” (HE); „today a mob of mean girl elites – like Harris, Walz, Nancy Pelosi” (TF). *Mean girl* to najczęściej cheerleaderka – atrakcyjna i popularna dziewczyna, która nie przykłada wagi do nauki. Mamy więc do czynienia z kolejnym sposobem podważania kompetencji Harris, polegającym na odwoływaniu się do stereotypu kobiety o niskiej inteligencji.

Kategoria rasy w językowym obrazie Kamali Harris

W zebranym materiale egzemplifikacyjnym kwestia pochodzenia Harris została wspomniana tylko raz, i to jako neutralny fakt z jej biografii; por. „Kamala Devi Harris was born in Oakland, California, to an Indian-American mother and a Jamaican-American father” (TNA). We wszystkich pozostałych przypadkach mamy do czynienia z rasizmem, kwestionowaniem pochodzenia Harris oraz z weaponizacją kategorii rasy.

W prawicowych mediach notorycznie podkreśla się, że rodzice Harris nie pochodzą z Afryki, co bywa wykorzystywane do kwestionowania jej prawa do identyfikowania się jako Afroamerykanka; por. „the vice president’s father is Jamaican, and her mother is Indian. Both are immigrants, and neither are from Africa” (TF). Ojciec Harris, potomek niewolników, pochodzi z Jamajki, przez co polityczka oskarżana jest o kłamstwa w kwestii swojego pochodzenia. Określenie *Black* często zapisywane jest w cudzysłowie, co ma ostentacyjnie demonstrować kwestionowanie prawa Harris do określania się jako Czarna; por. „Trump’s comments received swift pushback for attacking Harris’ «Blackness»” (FN); „she has the same habit with «I grew up in a middle-class family,» chanting in «blaccent³»” (TF). Dla danej narracji charakterystyczne są także bezpośrednie deklaracje kwestionujące tożsamość rasową Harris; por. „We All Know She’s Not Black!” (TF).

³ *Blaccent* jest kontaminacją angielskich słów *black* oraz *accent*. Termin ten odnosi się do imitowania przez osoby, które nie identyfikują się jako Czarne, stereotypowo postrzeganego sposobu mówienia, charakterystycznego dla Afroamerykanów i Afroamerykanek (CNN 2022). Używanie tego pojęcia w kontekście sposobu mówienia Harris stanowi kolejny sposób kwestionowania jej przynależności rasowej.

Prawicowi dziennikarze i dziennikarki wyraźnie pomijają koncepcję birasowości, nie dopuszczając możliwości, że Harris jednocześnie identyfikuje się zarówno z pochodzeniem azjatyckim matki, jak i afroamerykańskim ojca. Uważają, iż Harris wykorzystuje swoją tożsamość rasową, zmieniając ją w zależności od okoliczności, by manipulować wyborcami i wyborczyniami oraz osiągać korzyści; por. „Harris leans into her two racial sides (black and Indian) depending on which benefits her most at the moment” (TF). W dyskursie pojawiają się w tym kontekście rasistowskie, dehumanizujące określenia, opisujące Harris nie tylko jako oszustkę, ale również jako „bezdusznego politycznego gada” czy „zmiennokształtnego potwora”; por. „Kamala Harris Is A Race Hoaxer” (TF); „Harris’ perceived racial shapeshifting” (HE); „a soulless political reptile who believes in nothing and will stop at nothing to acquire as much power for herself as possible” (HE). Ponadto Harris bywa przedstawiana jako hipokrytka ze względu na swoje pochodzenie, ponieważ w czasie pełnienia funkcji prokuratora przyczyniała się do skazywania osób niebiałych na karę więzienia, co według prawicowych dziennikarzy i dziennikarek nie powinno mieć miejsca; por. „I really didn’t understand how this person claims to be a black woman, but yet she’s locking up black women and black men and separating families” (TF).

Kategoria rasy w dyskursie prawicowym bywa przedstawiana jako podstawa decyzji politycznych podejmowanych przez osoby uprawnione do głosowania. Harris ma odwoływać się do swojej tożsamości rasowej wyłącznie po to, by zdobyć głosy Czarnych Amerykanów i Amerykanek; por. „she capitalizes on her identity to secure black voters as part of the Democrats’ primary coalition in November” (TF). Głosowanie na nią ma być także decyzją, która pozwala chwalić się byciem inkluzywnym/-ą i postępowym/-ą; por. „seen this way, Kamala is merely a pawn; a fashion accessory they can brandish to the world to show what good people they are for being brave enough to choose someone who doesn’t look like the typical presidential candidate” (HE).

Pojęcie *diversity hire*⁴, oznaczające strategię zatrudniania z uwzględnieniem zasad różnorodności, równości i inkluzywności, zostało wykorzystane w mediach prawicowych przeciwko Kamali Harris. W ich oczach Harris została wybrana na kandydatkę na wiceprezydentkę wyłącznie ze względu na płeć i pochodzenie, aby stanowić przeciwwagę dla Joe Bidena, z którym początkowo miała startować w wyborach; por. „it’s not racist to call Kamala Harris a DEI hire” (HE); „What’s Wrong With DEI? Did the Race Just Reset?” (HE); „yet Joe Biden even said he brought Kamala aboard because of her race, and he’s super proud of it, too” (HE). Równocześnie w tej narracji całkowicie pomijane jest jej doświadczenie jako prokuratora i senatora, tak jakby jej kariera zawodowa i wykształcenie nie stanowiły atutów, które czyniłyby ją odpowiednią kandydatką na stanowisko wiceprezydentki, a następnie prezydentki.

⁴ Również *DEI hire*, w którym skrótowiec *DEI* stanowi abrewiaturę wyrażenia *diversity, equity, inclusion*.

Kategorie rasy i płci w językowym obrazie Kamali Harris

Kategorie rasy i płci w dyskursie prawicowym niekiedy wykorzystywane są równocześnie, by wpłynąć negatywnie na językowy obraz Harris. Kiedy nakładają się one na siebie, istotnym elementem narracji są decyzje wyborców i wyborczyń, którzy mają głosować na Harris wyłącznie ze względu na jej płeć i tożsamość rasową, kompletnie nie biorąc pod uwagę jej programu politycznego i kompetencji. Równocześnie media prawicowe krytykują przyszłe przekazy medialne dotyczące przegranej Harris w wyborach, które miałyby odwoływać się do uprzedzeń Amerykanów i Amerykanek; por. „yes, you guessed it correctly: Americans are allegedly too sexist and racist to vote for a black woman” (HE).

Harris jest w prawicowym dyskursie przedstawiana jako połączenie Baracka Obamy i Hillary Clinton ze względu na swoją rasę i płeć z równoczesnym podkreśleniem, że jest mniej kompetentna od swojego poprzednika i poprzedniczki; por. „she’s like Barack Obama without savvy. Hillary Clinton without brains” (TF). W prawicowych mediach uważa się, że jeżeli ktoś nie popiera Harris ze względu na jej program polityczny, i tak zostanie przedstawiony przez mainstreamowe media jako rasist(k)a i seksist(k)a; por. „any criticism leveled at Kamala, her policies, her campaign or her potential administration will be called racist and sexist” (HE). Alt-rightowi dziennikarze i dziennikarki uważają ponadto, że każde pytanie Harris podczas wywiadów dotyczące jej płci i rasy powinno być odczytywane jako rasistowskie i seksistowskie; por. „Jackson is the true sexist here, making it all about Harris’ sex and sometimes color” (TF).

Kandydatura Harris jest w prawicowych mediach przedstawiana jako pozorna emanacja feminizmu i równości, ponieważ polityczkę dyskredytuje się jako feministkę ze względu na decyzje, które podejmowała w czasie pełnienia funkcji prokuratora; por. „Harris’s public persona as a champion of women’s rights and racial justice stands in stark contrast to her record on issues like criminal justice. [...] Her «progressive» posturing is nothing more than an act—a thoroughly unconvincing one” (HE).

Podobnie jak w przypadku samej kategorii rasy, media prawicowe obracają przeciwko Harris strategię *diversity hire*, uważając ją za główną przyczynę jej nominacji na kandydatkę – najpierw ze względu na jej tożsamość rasową, a następnie na płeć; por. „because she is a black woman, and she ascended to the apex of national politics due to her race and sex” (TF). Kategorie płci i rasy nakładają się na siebie, wzmacniając dyskryminację wobec Harris, szczególnie w dyskursie dotyczącym *DEI hire*. W takich przypadkach media często opisują Harris wyłącznie przez pryzmat tych dwóch czynników, całkowicie pomijając jej doświadczenie zawodowe jako prokuratora oraz senatora. Jej tożsamość rasowa i płeć są przedstawiane w sposób sugerujący, że to właśnie one były jedynymi czynnikami prowadzącymi do jej nominacji.

Podsumowanie

Media pravicowe wykorzystują kategorie rasy i płci w językowym obrazie Kamali Harris jako narzędzie dyskredytacji polityczki. Liczne odwołania do stereotypów płciowych dotyczących jej charakteru i sposobu zachowania oraz opisywanie jej przez pryzmat ról żony i matki w kontekstach zawodowych, w których takie odniesienia są nieistotne, mają na celu deprecjonowanie Harris i podważanie jej kompetencji oraz poglądów. Kwestionowanie jej pochodzenia służy natomiast przedstawieniu jej jako osoby niewiarygodnej. Notoryczne odnoszenie się do *diversity hire* stosowane jest jako sposób podważenia kwalifikacji Harris, zamiast jako strategia włączająca, dążąca do równouprawnienia i reprezentacji w wielokulturowym społeczeństwie. W dyskursie medialnym dotyczącym Harris w mediach pravicowych często obserwuje się także spłykanie kwestii związanych z feminizmem. Wywiady i rozmowy z Harris, poruszające zagadnienia płci oraz związanej z nią dyskryminacji, są przez pravicowych publicystów i publicystki redukowane do powierzchownych, popfeministycznych haseł, co uniemożliwia dotarcie do istoty problemu.

Bibliografia

Literatura podmiotu

- „Fox News”, <https://www.foxnews.com/category/person/kamala-harris> [dostęp: 28.12.2024].
„Human Events”, https://humanevents.com/search-results?search_word=kamala+harris [dostęp: 28.12.2024].
„The Federalist”, <https://thefederalist.com/?s=kamala+harris> [dostęp: 28.12.2024].
„The New American”, <https://thenewamerican.com/?s=kamala+harris&submit=Search> [dostęp: 28.12.2024].

Literatura przedmiotu

- Anusiewicz J., Dąbrowska A. i in., 2000, *Językowy obraz świata i kultura. Projekt koncepcji badawczej* [w:] *Językowy obraz świata i kultura. Język a kultura*, t. 13, red. J. Anusiewicz, A. Dąbrowska, Wrocław.
- Ashiqur R. i in., 2022, *Fringe News Networks: Dynamics of US News Viewership Following the 2020 Presidential Election* [w:] *Proceedings of the 14th ACM Web Science Conference 2022*, Nowy Jork.
- Bartmiński J., 1999, *Punkt widzenia, perspektywa, językowy obraz świata* [w:] *Językowy obraz świata*, red. J. Bartmiński, Lublin.
- Czachur W., 2012, *Unia Europejska w niemieckiej debacie o konflikcie gazowym w 2009 roku. Przyczynek do dyskursywnego obrazu świata* [w:] *Wartości w językowo-kulturowym obrazie świata Słowian i ich sąsiadów 1*, red. J. Bartmiński, I. Bielińska-Gardziel, M. Abramowicz, Lublin.
- CNN, 2022, *What a 'blaccent' is, and why it's wrong*, online: <https://edition.cnn.com/2022/02/08/entertainment/blaccent-explainer-cec/index.html> [dostęp: 30.12.2024].
- Fuszara M., 2013, *Kobiety w wyborach samorządowych w 2010 roku z perspektywy uczestniczek procesu wyborczego* [w:] *Kobiety, wybory, polityka*, red. M. Fuszara, Warszawa.
- Lanehart S.L., 2009, *Diversity and Intersectionality*, „Texas Linguistic Forum”, nr 53, s. 1–7.

- Lorenzo-Dus N., Nouri L., 2020, *The discourse of the US alt-right online – a case study of the Traditionalist Worker Party blog*, „Critical Discourse Studies”, nr 4, s. 1–19.
- Musiał-Karg M., 2010, *Żelazne damy polityki* [w:] *Kobiety we współczesnym świecie. Rola i miejsce kobiet w życiu politycznym*, red. B. Secler, Poznań.
- Opalińska A., 2010, *Problem pozycji kobiet i kwot w systemach wyborczych* [w:] *Kobiety we współczesnym świecie. Rola i miejsce kobiet w życiu politycznym*, red. B. Secler, Poznań.
- Panizo-LLedot A., Torregrosa J. i in., 2020, *Describing Alt-Right Communities and Their Discourse on Twitter During the 2018 US Mid-term Elections* [w:] *Complex Networks and Their Applications VIII. Studies in Computational Intelligence*, red. H. Cherifi, S. Gaito i in., Cham.
- Rachwał M., 2012, *Prawo wzrastającej dysproporcji w procesie rekrutacji elit politycznych a sytuacja kobiet w Polsce* [w:] *Gender jako determinanta w przestrzeni prywatnej i publicznej*, praca zbiorowa, red. A. Balczyńska-Kosman, Poznań.
- Wojnarowska A., 2020, *Dyskursywne konstrukcje niepełnosprawności. Dyskurs jako narzędzie dominacji, wykluczenia, emancypacji i kreowania tożsamości osób z niepełnosprawnością* [w:] *Jak badać zjawisko niepełnosprawności. Szanse i zagrożenia założeń teoretycznych i metodologicznych studiów nad niepełnosprawnością*, red. G. Całek, J. Niedbalski i in., Łódź.

The categories of race and gender in Kamala Harris' linguistic picture from an intersectional perspective (based on American right-wing discourse)

Abstract

The purpose of the paper is to present the roles played by the categories of race and gender in the linguistic image of the Democratic Party nominee in the 2024 presidential election. In view of Kamala Harris' Indian and Afro-Jamaican background, it is well-based to carry out an analysis from an intersectional perspective, which aims to show how categories of discrimination overlap, negatively affecting Harris' linguistic picture. The research was conducted on the basis of texts published in 2024 in the right-wing media: *Human Events*, *Fox News*, *The New American* and *The Federalist*. This article shows how the linguistic image of Kamala Harris is influenced by portraying her in the media discourse through the prism of stereotyped gender roles, how the right-wing media perceive the immigrant origin of the politician and how the category of gender and race have become a tool for devaluing her professional experience and competence.

Key words: Kamala Harris, intersectionality, intersectional analysis, linguistic picture of the world, gender, race, media discourse